

**De Goddelijke Wil is de primaire hartslag van de ziel, en van al het geschapene.
In elke handeling van de mens wil mijn Wil de ereplaats innemen, die Hem toekomt.**

(...) Mijn dochter, de hartslag in de mens houdt niet op.

Als de hartslag eindigt, eindigt ook het leven.

Mijn Wil is meer dan de hartslag, en

- werkt op dezelfde manier om *het goddelijke Leven aan de schepselen* te geven,
- vormt de *hartslag van mijn Wil* in elk hart.

Mijn Wil is in elke mens als de eerste hartslag. De zijne komt op de tweede plaats.

Als de mens zijn hartslag voelt, dan is dit dankzij de hartslag van mijn Wil.

Mijn Wil vormt twee hartslagen:

- één hartslag voor het menselijk hart, als leven voor het lichaam.
- één hartslag voor de ziel, als hartslag en leven voor de ziel.

Maar wil je weten wat deze hartslag van mijn Wil in de mens doet?

Als de mens denkt, stroomt en circuleert mijn Wil, als het bloed in de aderen van de ziel, en geeft haar de goddelijke Gedachte, zodat zij de menselijke gedachte opzij schuift en plaats maakt voor de gedachte van mijn Wil.

Als hij spreekt, wil het woord van mijn Wil de plaats.

Als hij werkt, stapt, als hij bemint,

- wil mijn Wil de plaats van de daad, van de stap, van de liefde.

De liefde en de jaloezie van mijn Wil in de mens zijn zo groot dat, terwijl het hart van de mens klopt,

- als de mens wil denken, maakt mijn Wil zichzelf gedachte,
- als de mens wil kijken, maakt mijn Wil zichzelf oog,
- als de mens wil spreken, maakt Hij zichzelf woord maakt,
- als de mens wil werken, maakt mijn Wil zichzelf werk ,
- als de mens wil stappen, maakt mijn Wil zichzelf voet,
- wanneer de mens wil liefhebben, maakt mijn Wil zichzelf vuur.

Kortom ***in elke handeling van de mens, wil mijn Wil de ereplaats innemen, die Hem toekomt.*** Maar tot ons grootste verdriet, ontzegt de mens de ereplaats aan mijn Wil en geeft deze aan zijn menselijke wil.

En mijn Wil is gedwongen om in de mensen te verblijven,

- alsof Hij geen gedachte had, geen oog, geen woord, geen handen, geen voeten,
- zonder in staat te zijn te leven in het centrum van de ziel van de mens.

Wat een pijn! Welke hoogste ondankbaarheid!

Maar weet jij wie

- Mij vrij laat handelen en mijn Wil de hartslag en het leven van zijn ziel laat zijn?

Diegene die leeft in mijn Wil.

O, hoezeer kan mijn Wil zijn Leven vrij ontplooien en de gedachte zijn van haar gedachte, het oog van haar oog, het woord van haar mond, de hartslag van haar hartslag, en zo voor al de rest.

O, wat begrijpen wij elkaar snel.

En mijn Wil bereikt zijn doel en kan zijn Leven vormen in de ziel van deze mens! (...)